

Dainiaus Jaramino įspūdžiai iš ilgiausio b/k irklavimo maratono Europoje

Į maratoną Gauja XXL užsiregistravau dar kovo mėnesį. Neryje vos išplaukus ledams pradėjau intensyviai rinkti kilometrus. Į varžybas važiauvau su 700km irklavimo biudžetu.

Staigmenos prasidėjo vykstant į starto vietą. Madonos miestelyje užgėso mūsų auto variklis. Visai netikėtai išgelbėjo broliai Latviai. Auto sugedo vos pora šimtų metrų nuo vietinio autoservisiuko. Ten mūsų auto buvo sėkmingai suremontuotas.

Į startą vėlavome pusantros valandos. Telefonu sutarėme su varžybų kapitonu Didzis ir jis leido mūsų komandai startuoti vėliau. Pavėlavimas vistik padarė įtaką bendram rezultatui. Truko informacijos kaip sekasi lyderių grupei. Be to, taip sutapo, kad sraunias Gaujos vietas įveikiau tamsiu paros metu ir praradau kiek greičio.

Trasoje buvo du kontroliniai punktai (KP) maždaug kas 100km ir juose reikėjo privalomai įlsėtis 30 minučių. KP buvo aiškiose ir gerai privažiuojamose vietose. Komandos palyda Marius ir Ramunė nesunkiai juos rado ir laukė manęs su karštu maistu ir energetiniais gėrimais. Didzis teisėjavo KP ir informavo apie komandų pozicijas.

Nuo pat varžybų starto lyderiais tapo lenkų K-1 laivai. Plačiau apie varžybų lyderių kovas galima paskaityti www.laivas.lv forume.

Beveik visą parą dulksnojo lietus. Iki pirmo KP nuirklavau nesunkiai, buvo akmenuotų seklumų, slenksčių, todėl naktis praėjo greitai. Gaujos upė pasirodė pakankamai švari, smėlėtais krantais ir kiek lėtos srovės. Buvau pratęs prie Neries greičio.

Varžybų trasos legenda sudaryta pakankamai tiksliai ir korektiškai. Teisėjams visada galima buvo paskambinti telefonu. Lydintiems dalyviams irgi buvo nenuobodu, nes pakeliui Gaujos parkas, Sigulda ir t.t.

Antras šimtas km gana monotoniškas. Srovės upėje vietomis nebuvo visai. Trasą pajvairino paupio miesteliai, gražios uolos ir pora slenksčių. Turėjau tikslą įveikti visą trasą, todėl stengiausi „nesiplėšyti“, nesugadinti inventoriaus, nepatirti traumų. Kas beje ir atsitiko estų komandai.

Trečio šimtuko pradžioje, į pavakarę, nustojo lyti, gerokai pašalę, pakilo rūkas. Pradėjo krėsti nesuvaldomas drebulys. Antrame KP gelbėjo karšta organizatorių sriuba ir nuosavos spec.priemonės.

Visa antra naktis praėjo rūko sienoje. Smarkiai krito irklavimo tempas. Teko saugotis stambių akmenų ir medžių sangrūdų. Kiek prašvitus atslūgo įtampa ir porai valandų užmigau saloje vos tik sustojęs pailsėti.

Finišavau dar turėdamas jėgų, bet rankos valdėsi keistai, ypač delnai. Supratau, kodėl varžybų taisyklėse rekomenduojama finišavus nevairuoti auto.

Jau grįždamas namo pradėjau mąstyti apie sekančią Gauja xxi 2012. Latviai jau irgi diskutuoja. Reikia tikėtis, kad bus daugiau dalyvių ir iš Lietuvos.